

РЕШЕНИЕ

№ 1346

гр. София, 02.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 14.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **6194** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на С. И.- гражданин на Република Турция срещу Отказ за влизане в страната рег.№ 0076522003986/23.06.2022 година на Контролиращ служител при ГКПП Аерогара С., с който е отказано влизане в РБ на турския гражданин-С. И. вписан със забрана за влизане в РБ и включен в националния списък.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че отказът е издаден при липса на компетентност, при съществени нарушения на административно- производствените правила, липсва фактическо и правно основание за издаване на отказа. Твърди се още, че липсата на посочване пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва Отказа представлява съществено нарушение на административно- производствените правила и съществено е нарушило правото на защита на оспорвания, като в Отказа липсват конкретно посочени фактически и правни основания за издаването му и бланкетно е посочено, че е вписан със забрана за влизане в страната, след като има отметка в националния списък и посоченият текст на чл.21а от ЗЧРБ е бланкетен , като в същия текст се съдържат 26 точки и не е посочена конкретната разпоредба по чл.10, която да обуслови издаване на Отказа. Посочва се още, че не е ясно дали лицето издало Отказа е длъжностно лице, като не е посочена длъжността на същото, което не може да доведе до извод, че същият е издаден от съответно длъжностно лице. Иска се отмяна на Отказа и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, оспорващият- С. И. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК не се явява и не изпраща представител. От процесуалния представител на същия е постъпил писмена защита.

Ответникът по оспорването- Контролиращ служител при ГКПП-Аерогара С. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от юрисконсулт Н., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на адвокат Б. и моли да бъде намалено.

СП редовно уведомена при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от прокурор М. намира предявената жалба за неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед рег. № 4064з-227/08.03.2021 година Директор РДГП Аерогари допуснал до самостоятелна работа за извършване на проверки, работа с АИС“ Граничен контрол и гранични печати“ тип „Шенген“ поименно изброени служители от състава на ГКПП Аерогара С. при ГПУ- С., измежду които под №97 и Я. Т. Ч. – младши инспектор – Старши полицаи в 04 Група на ГКПП Аерогара С. от ГПУ С. към РДГП Аерогари.

На 01.12.2021 година Председател на ДАНС изпратил на Главен секретар на МВР и на Вниманието на Директор на Дирекция“ Миграция“ Писмо рег. № 15577/01.12.2021 година, в което посочил, че във връзка с чл.21а от ЗЧРБ и на основание чл.10,ал.1,т.1 от същия закон следва да бъде издадено разпореждане да бъде включен чуждият гражданин в информационния масив на нежеланите в страната чужденци за срок от 10 години- С. И., [дата на раждане] , турски гражданин и във връзка с горното поискал своевременно да бъде актуализиран информационният масив съгласно Инструкция №I-з-40/29.08.2011 година.

Със Заповед № 32882з-4815/30.12.2021 година Директор Главна Дирекция“ Гранична полиция“ временно е преназначен младши инспектор Я. Т. Ч.- старши полицаи в 04 група на ГКПП- Аерогара С. от ГПУ С. на длъжност- Командир на отделение в 03 група на ГКПП- Аерогара С. за срок от една година, считано от датата на встъпване в длъжност.

На 23.06.2022 година е проведен инструктаж на служители от 04 група за времето от 07,30 часа до 20 часа на 23.06.2022 година, измежду които и Я. Т. Ч..

На 23.06.2022 година в 20,03:29 часа ответникът по оспорването Я. Т. Ч.- контролиращ служител в ГКПП- Аерогара С. издал оспореният Отказ за влизане в страната на С. И. – гражданин на Република Турция.

Отказът е връчен лично срещу подпис на оспорващия на дата 23.06.2022 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.149,ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспореният Отказ, рег.№00765220003986/23.06.2022 година на Контролиращ

служител- Младши експерт- Командир на Отделение в 03 Група на ГКПП Аерогара С. представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган-това е Младши експерт- Командир на Отделение в 03 Група на ГКПП Аерогара С., на когото изрично нормата на чл.3 от ППЗЧРБ е предоставила правото да издава отказ за влизане в РБ спрямо чужденци, които не отговарят на изискването за влизане и пребиваване в РБ/ Чужденец, който не отговаря на изискванията за влизане в Република България, не се допуска в страната от органите за граничен контрол. За отказа се попълва единен стандартен формуляр за отказ за влизане на границата съгласно част "Б" от [Приложение V от Регламент \(ЕО\) № 2016/399](#) на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОJ, L 77 от 23.3.2016 г., стр. 1 - 52). Според цитираната разпоредба, компетентни да издадат отказ за допускане в страната са органите за граничен контрол. Аналогична е разпоредбата на чл. 31, ал. 1 от Инструкция № 81213-813 от 09.07.2015 г. за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на ГКПП. В чл. 3,ал.1 от Инструкцията е посочено, че граничните проверки се извършват на граничните контролно-пропускателни пунктове на обособени за целта работни места. Обособените работни места, на които се извършва гранична проверка на всички преминаващи през ГКПП лица, представляват проверка на първа линия, а в чл.13,ал.1 от Инструкцията е посочено, че граничните проверки се осъществяват от граничните полицаи на ГКПП при ГПУ в РДГП и по аргумент от алинея втора- право за самостоятелно осъществяване на гранични проверки и достъп "граничен контролор" до Автоматизираната информационна система (АИС) "Граничен контрол" се дава на граничните полицаи, преминали обучение и успешно положили изпит, със заповед на директора на съответната РДГП.

От приложените по делото доказателства се установява, че лицето Я. Ч. е заемал длъжността- Младши експерт- Командир на Отделение в 03 Група на ГКПП Аерогара С. към момента на издаване на отказа- 23.06.2022 година.

Наред с това, отново от доказателствата по делото е видно, че Я. Ч. е включен в Заповедта на Директор РДГП за допускане до самостоятелна работа за извършване на гранични проверки, работа с АИС“ Граничен контрол“ и гранични печати тип“ Шенген“ поименно изброени служители от състава на ГКПП Аерогара С. от ГПУ С..

Неоснователен е доводът на оспорващия и на неговия процесуален представител, че Отказът е издаден от некомпетентен орган, защото съгласно чл.45 от Правилника за устройството и дейността на МВР Главна дирекция "Гранична полиция" е национална специализирана структура за осъществяване на дейностите по [чл. 6, ал. 1, т. 1 - 3, 5 - 7 ЗМВР/ а това са](#) оперативна-издирвателна,охранителна, разследване на престъпления, осигуряване на достъп на гражданите до службите за спешно реагиране чрез Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 (ЕЕН 112), информационна и контролна. По силата на алинея втора от същия текст,за изпълнение на дейностите по ал. 1 ГДГП извършва дейности по наблюдение

на границата, противодействие на незаконната миграция, контрабандата и трафика на хора, гранични проверки на преминаващите през границата лица и вещите в тяхно владение и транспортни средства, включително в зоните и обектите по [чл. 39, ал. 3 ЗМВР](#); граничните проверки се извършват в съответствие с [Регламент ЕС 2016/399](#) на Европейския парламент и на Съвета относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (ОВ, L 77 от 2016 г./ приемане, придружаване и предаване на нарушители на режима на влизане и пребиваване от и на други държави в съответствие със закон или международен договор, по който Република България е страна. Контролни правомощия в тази връзка са предвидени и в разпоредбата на [чл. 102, ал. 1, т. 2 от Закона за министерството на вътрешните работи](#), която предвижда, че за осъществяване на граничен контрол полицейските органи извършват гранични проверки на лицата, предметите в тяхно владение и превозните средства и не допускат преминаването им през граничните контролно-пропускателни пунктове, когато те не отговарят на условията, предвидени в нормативен акт, или са налице мерки, ограничаващи движението им през държавната граница. Аналогична е и разпоредбата на чл. 31, ал. 1 от Инструкция № 81213-813 от 09.07.2015 г., съгласно която в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в Република България, граничният полицейски състав "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната" по образец, копие от който се съхранява на ГКПП и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане.

Неоснователен е и доводът на процесуалния представител на оспорващия, че в Отказа липсва посочване на длъжността на служителя, който е издал Отказа и от там не е ясно дали изобщо това е длъжностното лице, което е издало Отказа, защото в Отказа в долния десен ъгъл е посочен Контролиращ служител, с подпис и печат, а в горния ляв ъгъл на Отказа са посочени трите имена на служителя, който е издал Отказа. На тази плоскост ясно е посочена длъжността и имената на лицето, което е издало Отказа и е установено, че лицето Я. Т. Ч. е заемал длъжността- Командир на отделение в 03 Група на ГКПП- Аерогара С. и е бил временно преназначен на длъжността за срок от една година.

Отказът отговаря изискванията за форма, като формулярът се издава по образец и съгласно чл. 14, § 1 - 3 от Регламент (ЕО) № 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) на гражданин на трета страна, който не отговаря на условията за влизане, установени в чл. 6, § 1, и не спада към категориите лица, посочени в чл. 6, § 5, се отказва влизане на териториите на държавите членки, като отказът се предоставя чрез стандартен формуляр, съдържащ се в приложение V, част Б, попълнен от органа, упълномощен от националното законодателство да налага отказ за влизане, и лицата, на които е издаден отказ, могат да го обжалват, като обжалването се извършва в съответствие с националното право. Регламентът има директен ефект и по силата на примата на правото на ЕС над вътрешното законодателство е пряко приложим при противоречие с националноправна норма. Формата е едно от условията за законосъобразно действие на административните актове. Тя е нормативно установена и винаги има изричен характер. Неспазването на формата води до порочност на административния акт. Най-голямо значение има писмената форма на административните актове. В АПК е предвидено, че административните актове трябва да отговарят и да съдържат

определени реквизити. Тези реквизити гарантират, че волеизявлението, съдържащо се в административния акт, показва действителната воля на съответния административен орган. Особен елемент във формата е съществуването на мотиви. Мотивите представляват фактическите и правни основания за издаването на акта. Те показват как е формирана волята на административния орган и кои са били основанията той да има едно или друго волеизявление. Мотивите са основен фактор в издаването на административния акт и затова за тях се наблюдава особено внимателно, когато един административен акт подлежи на съдебен или административен контрол. Липсата на мотиви, според устойчивата практика на съда прави акта недействителен на ниво унищожаемост. Производството представлява система от действия, които подготвят крайния акт и няма пречка мотивите да се съдържат и в друг акт, предхождащ издадения. Съществува изискване тези действия да доведат до действителната и законосъобразна воля на органа. Целта е да се съберат доказателства и тези доказателства да подпомогнат административния орган при решаването на определен въпрос. Настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед не е издадена в нарушение на изискванията на чл.59 т.4 АПК, съгласно който административният акт следва да съдържа фактически и правни основания за издаването т.е. същият следва да е мотивиран. Това е един от съществените реквизити на всеки административен акт. Те позволяват на адресата на акта да научи въз основа на какво е формирана волята на административния орган, респективно на това да организира защитата си срещу административния акт. Съгласно т.2 от ТР 4/2004 год. на ВАС неизлагането на мотиви съставлява съществено нарушение на административно-производствените правила и е основание за отмяна на акта. Съдебната практика приема, че мотивите на административния акт могат да бъдат изложени не само в него, но и в друг предхождащ акта документ, към който актът препраща и който се намира в административната преписка.

В конкретния случай, административният орган е посочил правното основание на акта чл.21а от ЗЧРБ- вписан е чужденецът със забрана за влизане в РБ в национален списък, при което безспорно е налице посочване както на правното основание, така и на фактическо такова. Посоченото в жалбата, че нормата на чл.10 от ЗЧРБ съдържа 26 точки, като не е посочено, коя точно точка се отнася по никакъв начин не може да доведе до извод, че в Отказа няма посочени фактически и правни основания. Наред с това съгласно чл.21а от ЗЧРБ отказва се влизане на чужденец, спрямо когото са налице основанията на чл.10, ал.1 от ЗЧРБ/ а в Отказа е посочено, че оспорваният е включен в национален списък и е налице забрана за влизане в РБ и в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в Република България, служителят съставя "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната" по образец, копие от който се съхранява на ГКПП, и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане. С оглед на това се приема, че актът е издаден в изискуемата се писмена форма и е валиден като обективизиращ данни, посочени в стандартния формуляр. В [чл. 16, ал. 3 от ЗЧРБ](#) е посочено, че на чужденец, на който е отказано влизане, органите за граничен контрол връчват единен формуляр по образец на Европейския съюз, в който са отразени причините за недопускането му на територията на страната. Образецът на формуляра се утвърждава с акт на Министерския съвет. В случая, оспореният отказ е издаден по утвърден единен формуляр, като причините за постановяването му са посочени: под

№ Н в бланката- вписан е със забрана за влизане в страната (причина, означена с буквата Н от бланката на отказа и в националния списък). Посочената правна разпоредба за отказа е чл.21а от ЗЧРБ и отказът съдържа минимално необходимото съдържание,налице и разпоредителна част и тя се състои именно в това,

При издаване на отказа спазени процесуално правните и материално- правните разпоредби на ЗЧРБ и ППЗЧРБ.

Правната регламентация на пребиваването на чужденците в РБ се съдържа в ЗЧРБ, в чийто чл.22 е посочено,че пребиваването на чужденците в Република България се осъществява въз основа на-виза по [чл. 9а, ал. 2](#), т. 3 и 4, международни договори или договори на Европейския съюз с трети държави за безвизов режим, актове на правото на Европейския съюз, които са в сила и се прилагат от Република България, разрешение на службите за административен контрол на чужденците В чл.23 от ЗЧРБ е визирано,че [javascript:y1\(\)](#)чужденците пребивават в Република България: краткосрочно – до 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период от датата на влизането в страната, продължително - с разрешен срок до една година, освен в случаите, предвидени в този закон;дългосрочно-с разрешен първоначален срок 5 години и възможност за подновяване след подадено заявление и постоянно - с разрешен неопределен срок. В чл.2, ал.1 от ЗЧРБ е посочено, че „Чужденец по смисъла на този закон е всяко лице, което не е български гражданин. Легално определение на понятието чужденец е дадено и в параграф 1,т.1 от ДР на ЗУБ,според която "[Чужденец](#)" е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство. Съгласно чл.8 от ЗЧРБ чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава се изисква. (3) (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) Не се изисква виза и когато чужденецът притежава валидно разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България. Съгласно параграф §3 от ДР на ЗЧРБ. (доп. - ДВ, бр. 42 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) "Паспорт или заместващ го документ за пътуване" е този, който е издаден по законоустановения ред на съответната държава, в който може да бъде положена виза и който дава право на чужденеца да се завърне в държавата, от която влиза, в държавата на произход или в трета държава, снимката в него позволява установяване самоличността на притежателя му, не съдържа преправки, зачертавания, заличавания, добавки и други в данните, няма следи от подмяна на снимката, положените печати са ясни, изображението на снимката съпада с образа на притежателя и срокът му на валидност не е изтекъл. По силата на §1,т.3а от ДР на ЗЧРБ "Разрешение за пребиваване" е всяко разрешение за пребиваване, издадено от компетентните органи на Министерството на вътрешните работи в съответствие с единния формат, установен с [Регламент \(ЕО\) № 1030/2002](#) на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни. От своя страна, в чл.1,ал.5 от ЗБЛД е посочено, че български лични документи по смисъла на този закон са- документи за самоличност, свидетелство за управление на моторно превозно средство и документи за пребиваване. В чл.59 от ЗБЛД-Видове документи за самоличност на чужденци и документи за пребиваване, е доуточнено, че на пребиваващи в Република България чужденци се издават следните видове документи за самоличност: като по т. 1б това е разрешение за пребиване на член на семейство на български гражданин. В **ИНСТРУКЦИЯ № 8121з-813 ОТ 9 Ю. 2015**

Г. ЗА РЕДА И ОРГАНИЗАЦИЯТА ЗА ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА ГРАНИЧНИТЕ ПРОВЕРКИ НА ГРАНИЧНИТЕ КОНТРОЛНО-ПРОПУСКАТЕЛНИ ПУНКТОВЕ,

издадена от министъра на вътрешните работи в чл. 2, ал. 1 е посочено, че граничната проверка представлява система от последователни действия и организационни мерки по отношение на всяко преминаващо през държавната граница лице с цел установяване на неговата самоличност, наличието на необходимите условия за преминаване през държавната границата и липсата на мерки, ограничаващи движението му през границата на Република България. Граничните проверки включват и проверки на превозните средства и вещите във владение на лицата, които пресичат границата. По аргумент от чл. 17, ал. 1 от Инструкцията преди началото на дежурството Началникът на група/смяна (командирът на отделение) провежда инструктаж и извършва първоначално разпределение на състава на смяната по работни места, което се отразява в оперативния дневник на ГКПП, а всички последващи промени в разпределението на състава на смяната по работни места и времето, в което са извършени, се отразяват в оперативния дневник. Г. полицаи на първа линия осъществява цялостна гранична проверка, като приема документа за пътуване от влизания през границата чужденец, при което установява самоличността на лицето чрез идентификация, проверява валидността на документа за пътуване - срокът му трябва да изтича най-малко три месеца след планираната дата на отпътуване от територията на страната и да е издаден в рамките на предходните десет години, проверява документите за пътуване за наличие на признаци за фалшифициране или подправяне, извършва проверка дали лицето отговаря на условията за влизане, посочени в чл. 5 от Кодекса на шенгенските граници, като извършва проверките по чл. 7, т. 3 от Кодекса на шенгенските граници, включително и за предишно пребиваване и срока на престой на лицето на територията на Република България, извършва проверка в АИС "Граничен контрол" с цел установяване дали чужденецът, превозното средство и вещите, които пренася, не представляват заплаха за обществения ред, вътрешната сигурност, общественото здраве или международните отношения на някоя от държавите членки, полага входен граничен печат в документа за пътуване Изрично в чл. 31, ал. 1 от Инструкцията е визирано, че в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в Република България, граничният полицаи съставя "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната" по образец, копие от който се съхранява на ГКПП, и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане. Служителят, установил обстоятелствата по ал. 1, уведомява незабавно началника на смяната или командира на отделение за случая, който предприема действия по организиране връщането на лицето на територията на държавата, от която идва, и връчва екземпляр от формуляра на чужденеца. За чужденеца, който не отговаря на условията за влизане, може да се извърши допълнителна справочна дейност в информационните масиви на МВР.

От доказателствата по делото е установено, че на дата 23.06.2022 година за времето от 07.30 часа до 20.00 часа служителите на смяна в група 04 са инструктирани в това число и Я. Ч., като оспорващият на дата 23.06.2022 година в 19.00 часа с полет от Д., Германия е пристигнал в РБ и след извършена справка в система "Граничен контрол" е установено, че лицето протича по линия Z системен номер[EИК], мярка към обект : забрана за влизане в РБ, основание чл.21а от ЗЧРБ, Писмо М-15577/01.12.2021 година на ДАНС, служба инициатор- ДАНС, дата на залагане 03.12.2021 година, като заповедта за налагане на забрана за влизане в РБ

не е налична в РБ и на основание чл.10 ,ал.1,т.14 във връзка с чл.21 а от ЗЧРБ, гражданинът на Турция не е допуснат в страната и е изготвен оспореният Отказ за влизане, като лицето е изчакало обратен полет в зоната за отговорност на ГКПП Аерогара С.. Резултатите от проверката са обективирани от младши експерт Я. Ч. в Докладна записка до Началник на ГПУ С., приложена на лист 15 от делото. Наред с това от приложените към административната преписка доказателства – лист 22 от делото е видно, че са свалени на хартиен носител Данни от АИС- ИД на МВР по отношение на обект – лице, чужд гражданин със забрана за влизане в РБ с дата на раждане 20.10.1984 година гражданин на Турция, вид на документа – Карта за санкция на чужденеца по ЗЧРБ- Забрана за влизане в РБ. По този начин е изпълнена процедурата, регламентира в Инструкцията и не са нарушени процесуално- правните разпоредби. Следва да бъде отбелязано още, че органът, издал Отказа действа при условията на обвързана компетентност и не притежава правомощия на свободна преценка дали да издаде отказа или не, а е длъжен при наличие на данни в АИС/ каквато е настоящата хипотеза да издаде акта. Неоснователен е доводът на оспорващия и на неговия процесуален представител, че същият не се е запознал със заповедта за налагане на забрана за влизане в РБ, защото тази Заповед, както твърди оспорващият не е част от административната преписка, същата не се намира и при ответника по оспорването, защото вписването на забраната в АИС е достатъчно основание при нейното излизане в АИС да обуслови издаване на Отказ. Твърдението, че оспорващият е лишен от възможността да се запознае със Заповедта за налагане на забрана за влизане в РБ е неоснователно , защото тази заповед не е част от административното производство, с която не се е запознал оспорващият, още повече, че тази забрана не е наложена от ответника по оспорването, същата не е част от административната преписка и ако оспорващият иска да разбере мотивите за издаването и и съответно на това да я оспори,, то следва да я изиска от органа, който я е издал.

Неоснователен е доводът на оспорващия и на неговия процесуален представител, че оспорващият не е запознат с Писмото на Председател на ДАНС, с което той е следвало да бъде вписан в списъка на нежеланите в страната чужденци, защото то не е част от административното производство, а представлява предхождащо действие преди издаване на отказа. Наред с това, обстоятелството, че оспорващият не е запознат с това писмо, по никакъв начин не може да доведе до извод, че на него му е преградено правото на защита, още повече, че изрично е посочено в Докладната записка, че това писмо не е предоставено на органа, издал отказа и на по- силно основание – органът действа в условията на обвързана компетентност и при наличие на включен чужденец в списъка, той няма право на преценка дали да издаде отказ за влизане или не, а е длъжен да го издаде.

Наред с това, неоснователно е и твърдението на оспорващия и на неговия процесуален представител, че оспорващият незаконосъобразно вписан в списъка на нежеланите в страната чужденци съгласно Инструкция рег. № RB 202000-001-10/8-Із-40/29.08.2011 година за условията и реда за поддържане и актуализиране на информационния масив на нежеланите в страната чужденци, издадена от Министъра на вътрешните работи, Министър на външните работи и Председателя на ВАС и самото вписване представлява едно незаконосъобразно вписване и самата Инструкция не е издадена по надлежния ред. На първо място, самото действие по вписването не може да бъде предмет на съдебна проверка в настоящото производство, тъй като вписването представлява действие и ако оспорващият не е доволен от вписването има друг процесуален ред за защита, който

следва да бъде известен на адвоката му. На второ място, обстоятелството дали Инструкцията е издадена по надлежния ред или не също не може да бъде предмет на съдебна проверка в настоящото производство, защото оспорващият цели да се осъществи косвен съдебен контрол върху акт, който не е предмет на съдебна проверка в настоящото производство и този косвен съдебен контрол в административното производство е недопустим. ВАС неведнъж се е произнасял в смисъл, че предходна или последваща заповед не е предмет и не може да бъде предмет на съдебен контрол в производство, образувано по жалба срещу друг административен акт. В административното производство се преценява законосъобразността на пряко обжалвания административен акт и косвен съдебен контрол върху друг административен акт е недопустим. Така напр. в [Решение № 4868 от 16.05.2007 г. по адм. д. № 2555/2007 г., IV отд. на ВАС](#), РЕШЕНИЕ № 2937 ОТ 05.03.2010 Г. ПО АДМ. Д. № 16743/2009 Г., IV ОТД. НА ВАС. Наред с това, съдът дължи произнасяне по спора, с който е сезиран и за неговото разрешаване и следва да установи приложимия закон и фактите, които осъществява конкретна хипотеза на правна норма, за да бъде приложена съответната диспозиция или санкция. В настоящото съдебно производство, чийто предмет на съдебен контрол на Отказ за влизане в страната не притежава правомощия да извършва косвен съдебен контрол върху други актове, в това число и върху издадена Инструкция, нито пък може да извършва косвен съдебен контрол върху действия и актове на други органи. Следва да бъде посочено още, че прилагането на "косвен" съдебен контрол в административния процес е в противоречие с изрични правни норми - [АПК - чл. 129 от АПК](#), уреждащ съединяването на жалби като единствена хипотеза, [чл. 132](#) и [чл. 133](#) от АПК, уреждащи подсъдността. Възможността за контрол относно действителността на административни актове, от които се поражда права или задължения е ограничена изрично от специалния процесуален закон, в който по очевидни причини (проявление на принципите законност, обективност, служебно начало, добросъвестност и на липса на лице с правен интерес за оспорване) не е въведена хипотезата на [чл. 146, ал. 2, т. 2 от АПК](#) и е недопустимо по пътя на косвения съдебен контрол да се разширяват правомощията на съда, изрично ограничени от законодателя. В случая, не е налице и хипотезата на [чл. 17 от ГПК](#) във връзка с чл.144 АПК защото е налице противоречие на основни принципи на административния процес относно предмета на съдебния спор, който е различен от този в гражданския процес и не е налице неуреден случай.

На следващо място, съдът не притежава правомощия да смени гриф „ Поверително“ на Инструкцията, защото такава правомощие има само и единствено органът, който е поставил този гриф, а дали същата е с изтекъл срок на засекретяване също не може да бъде предмет на съдебна проверка в настоящото производство. Наред с това от доказателствата по делото е установено още, че оспорващият е включен в Списъка на нежеланите в страната чужденци именно защото представлява заплаха за националната сигурност/ като подробно в Доклада от 17.10.2020 година е посочено в какво точно се изразява тази заплаха за националната сигурност. Нещо повече дори в чл.2 от Инструкцията изрично е посочен редът за вписване и при наличие на какви обстоятелства се извършва вписването, а и по делото се съдържат доказателства за наличието на основание за вписване- Доклад от 17.10.2020 година и ако оспорващият не е съгласен с вписването, то той има друг процесуален ред за защита, а не по пътя на косвен съдебен контрол.

Неоснователно е твърдението на оспорващия и на неговия процесуален представител, че липсата на посочване пред кой орган и в какъв срок може да се

обжалва представлява съществено процесуално нарушение на административнопроизводствените правила, довело до ограничаване правото на защита на оспорващия, защото непосочването пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва засяга само и единствено срока за обжалване на Отказа и съгласно чл.140 от АПК, когато в акта не е посочено пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, срокът се смята удължен съответно с два месеца.

Разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от Наредба № 8121з-465 за организацията и функционирането на Националната Ш. информационна система на Република България предвижда, че в НШИС се обработват сигнали за граждани на трети страни, за които има издаден отказ за влизане съгласно [чл. 44в от Закона за чужденците в Република България \(чл. 24 от Регламент \(ЕО\) № 1987/2006](#) на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. за създаването, функционирането и използването на Ш. информационна система от второ поколение (ШИС II).

В случая, на основание [чл. 24, § 1 от Регламент /ЕО/ 1987/2006](#) и по реда на чл. 4, ал. 1, т. 2 от Наредба № 8121з-465, в НШИС е въведен сигнал, подаден от ДАНС – Писмо М-15577/01.12.2021 година на ДАНС и посочено основание- Забрана за влизане в РБ за срок от 10 години до 30.11.2031 година с правно основание чл.21а от ЗЧРБ. Следва да бъде посочено, чеЕдно от условията за влизане на граждани на трети на територията на държавите членки съгласно чл. 6, § 1, буква г) от Кодекса на шенгенските граници е да не са регистрирани в ШИС като лица, за които има сигнал за отказ за влизане. По смисъла на чл. 2, т. 7 от Кодекса на шенгенските граници "лица, за които има сигнал за отказ за влизане" означава всеки гражданин на трета страна, който е регистриран в Ш. информационна система в съответствие със и за целите, установени в [членове 24 и 26 от Регламент \(ЕС\) № 1987/2006](#) на Европейския парламент и на Съвета. Съгласно [чл. 10, ал. 1, т. 19 от ЗЧРБ](#) се отказва влизане в страната на чужденец, когато е лице, за което е подаден сигнал в Ш. информационна система за отказ за влизане. От доказателствата по делото е видно, че към 23.06.2022 г. оспорващият е чужденец, гражданин на трета страна - на Република Турция и същият е лице, за което е подаден сигнал в ШИС за отказ за влизане на територията на РБ въведен от по [чл. 24 от Регламент \(ЕО\) 1987/2006](#) г. Отбелязването във формуляра за отказ (Н) вписан е със забрана за влизане в страната в S. (ШИС) и вкльчен в национален списък не води до незаконосъобразност на Отказа. Отказът е съобразен и с преследваната от закона цел - да не се допусне влизане в страната на лица, по отношение на които има наложена забрана за влизане и са вкльчени в национален списък за недопускане на територията на страната.

В контекста на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че Отказът отговаря на условията за редовно действие на административните актове и предпоставя отхвърляна не предявеното срещу него оспорване.

С оглед изхода на спора, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. Ответникът по оспорването не е заявил претенция за присъждане на разноски.

Воден от горното и на основание чл.172 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО НА С. И.- гражданин на Република Турция срещу Отказ за влизане в страната рег.№ 0076522003986/23.06.2022 година на Контролиращ служител при ГКПП Аерогара С., с който е отказано влизане в РБ на турския гражданин-С. И. вписан със забрана за влизане в РБ и включен в националния списък.

**НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ
ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.**

**Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок
от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.**

СЪДИЯ:

